

Maart 2012

Dit bulletin is bedoeld voor leerlingen, ouders, bestuur, directie, leerkrachten, sponsors en adoptiefouders om op de hoogte te blijven van de voortgang van onze school- en andere projecten in Managua te Nicaragua.

Zie ook: www.saltoadelante.com

Ontwikkelingen in Nicaragua

2 vrijwilligers naar Nicaragua

Malou Vermeer

Ik ben Malou, 26 jaar geleden geboren in Enschede op de eerste dag van de zomer, 21 juni. Ik heb het VWO gedaan aan het Bonhoeffer College in Enschede. Na de middelbare school heb ik twee jaar Biomedische Wetenschappen gestudeerd aan de Radboud Universiteit in Nijmegen, dit omdat ik was uitgeloot voor geneeskunde. De universiteit en ik waren niet voor elkaar gemaakt en heb het na twee jaar proberen, opgegeven. Na een jaar gewerkt te hebben (in Nederland en Spanje) wist ik dat ik nog steeds graag iets medisch wilde doen, maar geen verpleegkunde. Zo kwam ik bij de opleiding tot operatieassistent uit. Ik werk nu al weer anderhalf jaar als afgestudeerde operatieassistent in het MST en doe dit met erg veel plezier. Het werk is heel veelzijdig en geen dag is ooit hetzelfde.

Mijn hobby's zijn reizen, lezen, sporten, muziek maken -en luisteren.

Ik ben altijd gefascineerd geweest door verre landen en het reizen op zich. Al jaren droom ik ervan een grote reis te maken en de wereld te ontdekken. Nu is die droom niet zo ver weg meer, want over een ruime twee maanden vertrek ik, samen met Ludo, voor een jaar naar

het buitenland! We waren het er allebei al snel over eens dat we niet alleen de toerist willen uithangen, maar ook culturen en landen willen beleven. Daarom hebben we ervoor gekozen om niet de héle wereld rond te reizen, maar slechts een deel. Het reizen willen we combineren met (vrijwilligers) werk. In januari reizen we naar Tanzania en van daaruit naar Uganda, waar we vier weken vrijwilligerswerk gaan doen. In april willen we richting Midden- en Zuid-Amerika reizen. Precieze reisplannen voor daar hebben we nog niet gemaakt, maar het zou fantastisch zijn als we onze reis kunnen combineren met een verblijf van twee maanden in Nicaragua!

Ludo Koelman

Mijn naam is Ludo Koelman, en ook ik ben een 26-jarige Enschedeër. Na het VWO en een jaartje IO aan de Universiteit Twente, heb ik de afgelopen jaren twee studies afgerond: Industrieel Product Ontwerpen en Technische Bedrijfskunde (BK5), beide aan de Saxion Hogeschool te Enschede. Tijdens mijn eerste studie heb ik al geprobeerd wat van de wereld te zien en dat smaakte naar meer. Na mijn eerste stage in Eindhoven heb ik de tweede stage in Engeland doorgebracht en al was dit niet zo ver weg, ik vond het fantastisch om op te gaan in een nieuwe cultuur. Tijdens mijn studie BK5 heb ik onder andere Spaanse les gehad en was ik lid van de commissie die voor 30 klasgenoten een studiereis naar Valencia heeft georganiseerd. Na afronding van mijn studie heeft mijn afstudeerbedrijf mij een baan aangeboden tot het einde van dit jaar, zodat ik geld kan sparen voor mijn grote reis samen met Malou.

Ook ik vind het heel belangrijk dat we tijdens onze reis niet alleen maar de backpacker uithangen; ik wil niet alleen maar van de ene naar de andere toeristische hotspot onderweg zijn. Veel liever leer ik een cultuur beter kennen, ontmoet ik interessante mensen en misschien kan ik zelfs nog iets betekenen voor mensen. Daarom zijn we op zoek gegaan

naar projecten in de gebieden die we willen gaan bezoeken om daar vrijwilligerswerk te kunnen doen. Wat mij betreft sluit het Salto Adelante project goed aan bij wat we zoeken in een vrijwilligersproject. Ik heb net als Malou geen directe ervaring in lesgeven, maar ben wel iemand die het leuk vindt om mensen dingen bij te brengen. Ik ben geen grote computerexpert, maar ik ben wel iemand naar wie klasgenoten toe kwamen met vragen over hoe software werkt of hoe handiger om te gaan met een computer. Verder zou ik mezelf omschrijven als open, vriendelijk, nieuwsgierig en (soms iets te) perfectionistisch als het om werken gaat.

Directrice Angela Maria Chavarria met pensioen

Angela kreeg 14 dagen geleden te horen van het ministerie van onderwijs dat zij met pensioen ging op vrijdag 30 maart 2012. De mededeling was kort maar krachtig. Er worden daar blijkbaar weinig woorden aan vuil gemaakt. Ook voor haar kwam dit vrij onverwacht. Ze dacht dit schooljaar nog gewoon te kunnen afmaken. Bart gaat vandaag naar de school om te horen wie de nieuwe directeur / directrice wordt. Hij zal foto's maken van de wisseling van de wacht en overleg voeren met de nieuwe kapitein op het schip. Doña Angela zei me verder dat ze graag bereid is verder bij het project betrokken te blijven.

Nieuw onderkomen voor onze studenten en vrijwilligers

Doña Olga (links), de gastvrouw voor onze vrijwilligers, studenten.

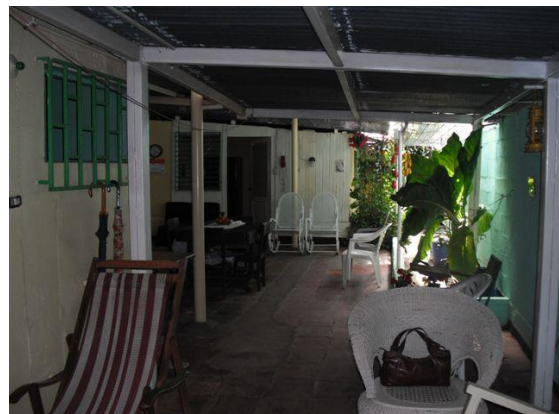

Een van de 2 slaapkamers
Een tweepersoons kamer en een eenpersoons kamer.

Er is douche en het gebruik van water en elektriciteit is inbegrepen in de prijs. Gebruik keuken en koelkast is oké, met een kleine verhoging van de maandelijkse kosten. Verder is doña Olga van de Baptistische kerk en dat betekent dat er niet gerookt of alcohol gedronken mag worden in huis. Men krijgt een sleutel van het huis. Verder gegevens volgen spoedig, incl. huisregels.

Keuken

Overdekt terras

De straat

Ometepe

Koos Koster met Jan Kuiper, Hans ter Laag en Joop Willemsen, kort voordat ze vermoord werden in El Salvador.

17 maart 1982

De Koos Kusterschool op Ometepe is indertijd opgericht met Nederlandse hulp en is genoemd naar de journalist die samen met drie Nederlandse collega's in 1982 werd doodgeschoten door het leger van El Salvador. Koster had reportages gemaakt over de doodseskaders van de uiterst rechtse regering van dat land.

Wij, stichting salto adelante, hebben in 1999 en 2000 met leerlingen deze school bezocht. Het artikel daarover bracht mij in februari jongstleden in contact met Addie Koster, de zus van Koos. Zij was benieuwd hoe het nu was in Nicaragua en de nagedachtenis aan haar broer.

Fragment uit haar brief.

Het enthousiasme, de volharding en de effectieve toewijding van jullie rondom de projecten in Nicaragua heeft me enorm aangegrepen!

Dat al die jaren een zo grote groep mensen zich engageert en doorzet om onrechtvaardigheid en ongelijkheid om te zetten in het creëren van kansen ontroert mij ten zeerste en geeft een enorm gevoel van DANK U WEL!!

Toen daarna de brief over de "Escuela Koos Koster" kwam, en daarna de filmpjes over de dansende kinderen en alle activiteiten, die in de verschillende scholen plaatsvinden, brak ik.

Vandaag, (17 maart) de 30e jaardag van de moord op onze broer, moet ik u zeggen, dat ik de herinnering, de confrontatie met hoe goed het nu is, daar en ook bij jullie, dat ik blij met die beelden en informatie.

Ik ben blij en moet verschrikkelijk huilen. Ik wil het lezen en beluisteren en ben tegelijk doodsbang voor wat ik zal lezen en zien.

Dit geeft maar weer eens aan dat we goed bezig zijn met ons project.

Namens het bestuur:

Jan Hein Hoftijzer, Norbert Klein
Goldewijk, Wilbert van Rijen, Viola Veltien